

Μεταμορφωμένοι μέσα στη Θεομητορική αγκαλιά (Βασίλειος Π. Καυκόπουλος, δημοσιογράφος - λογοτέχνης - πρωτοψάλτης)

/ [Πεμπτούσια](#)

Μεταμόρφωση,

Μεταμορφωμένοι μέσα στη Θεομητορική αγκαλιά

-Ειλικρινείς στον εαυτό μας, στους συνανθρώπους και προς τον Θεό, αν θέλουμε να μεταμορφωθούμε...

-Μέγιστη ευκαιρία η εορτή τής Κοιμήσεως

Πριν λίγες ημέρες, Φίλες και Φίλοι, γιορτάσαμε -ζήσαμε θα έπρεπε να λέμε- τη μεγάλη γιορτή τής Θείας Μεταμορφώσεως τού Σωτήρος Χριστού. Σε λίγες ημέρες θα ζήσουμε την πολύ μεγάλη γιορτή, το Πάσχα τού καλοκαιριού, την Κοίμηση τής Υπεραγίας Θεοτόκου!

Φίλες και Φίλοι, ίσως γίνω λίγο ρηξικέλευθος συμφωνώντας με τον σύγχρονο κοινωνιολόγο και θεολόγο Adolf Holl, ο οποίος έκαμε λόγο για «εγκληματικότητα» τού Ιησού. Από κοινωνιολογικής απόψεως, ο όρος εγκληματικότητα δεν είναι οπωσδήποτε υβριστικός. Δείχνει τη μορφή της κοινωνικής συμπεριφοράς αυτού που παραβιάζει τις απαιτήσεις που η κοινωνία θεωρεί νόμιμες.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Ιησούς, όπως παρουσιάζεται στην Καινή Διαθήκη, είναι ένας (κοινωνιολογικά) «εγκληματίας». Τούτο το ...αιρετικό, προκύπτει από την «αρνητική» συμπεριφορά τού Ιησού απέναντι σε δύο ιερές αξίες των Εβραίων: το σεβασμό για τούς νεκρούς και για την οικογένεια. Αντίθετα, παρατηρούμε τη θετική στάση τού Κυρίου προς τις γυναίκες και τα παιδιά, που υποτιμούσε η κοινωνία τής εποχής εκείνης. Ακόμη πιο ...εγκληματική θεωρήθηκε η στάση του για το Σάββατο και την καθαρότητα τής τροφής. Υπ' αυτή την έννοια, όπως έχει παρατηρηθεί, η εβραϊκή κοινότητα τον απέβαλε νόμιμα από τούς κόλπους της.

Φίλες και Φίλοι, δεν έχω απλά την αίσθηση, αλλά την βεβαιότητα, ότι ο Ιησούς έφερε μια διαφορετική, άλλου μεγέθους μεταμόρφωση. Δεν είναι εξ άλλου καθόλου τυχαίο, ότι κι αν κάποιος επιδερμικά προσεγγίσουν, έστω και σαν μυθιστορία, τα ιερά Ευαγγέλια, θα δουν ότι οι ίδιοι οι Ευαγγελιστές υποτάσσονται σ' αυτή την «μυθιστορία», καθώς γίνονται τα «χέρια» τού Θεού, που γράφουν κινούμενα από την Θεία Χάρη. Αυτή η έξω απ' τα ανθρώπινα υποταγή, δημιουργεί μια περίεργη αλλοίωση: Μεταβάλλονται οι Ευαγγελιστές σε ακροατές και φύλακες των λόγων τού Ιησού.

Όπως ο Πιλάτος εντυπωσιάστηκε τόσο από τον αινιγματικό ...ξένο και ένοιωσε φόβο, ενώ ζήτησε να μάθει, με μια δόση ειρωνείας, «ποια είναι η αλήθεια;», έτσι κατάπληκτος μένει μπροστά στον Ιησού ο γραφειοκράτης τής μεσημβρινής Ιταλίας που φοβόταν μη βρει τον μπελά του εξ αιτίας του. Έτσι παρουσιάζουν τα Ευαγγέλια την ψυχική κατάσταση τού επιτρόπου τής Ιουδαίας, τη στιγμή που βρέθηκε απέναντι σ' ένα κατηγορούμενο, ο οποίος ήταν τόσο διαφορετικός από τούς άλλους.

Αξίζει να επισημανθεί ότι η πιο συνηθισμένη κατηγορία κατά τού Ιησού, είναι ότι έφαγε και ήπια ανενόχλητα. Κατηγορήθηκε ότι σύχναζε με αμαρτωλούς, μη ακολουθώντας το παράδειγμα τού Ιωάννη τού Βαπτιστή, ο οποίος ζούσε απολύτως ασκητικά. Ο Ιησούς παρουσιάζεται αρκετές φορές να λαμβάνει μέρος σε διάφορες συνεστιάσεις και γιορτές. Γράφει ο Vittorio Messori, «όταν κάποτε βρέθηκε στην ανάγκη να απαντήσει στις κατηγορίες αυτές, ο Ιησούς δεν έκρυψε την αδυναμία του για το κρασί. Έδειξε μάλιστα ότι δεν ήταν άπειρος στο θέμα αυτό: *“Κανείς δε βάζει καινούργιο κρασί σε παλιά ασκιά. Διαφορετικά, θα σπάσουν τα ασκιά και θα χυθεί το κρασί. Το νέο κρασί πρέπει να τοποθετείται σε καινούργια ασκιά”*»

Υπάρχει μια φράση στον Λουκά, η οποία δείχνει ότι ο Ιησούς ενδιαφερόταν και για την ποιότητα τού κρασιού: «Όποιος πίνει καλό κρασί, δε ζητά το καινούργιο, γιατί λέει: το παλιό είναι καλύτερο».

Φίλες και Φίλοι, το ελληνικό κείμενο παρουσιάζει συχνά τον Ιησού καθισμένο σε τραπέζι, να μιλά καθαρά για τα καλά φαγητά και τα ποτά. Σκάνδαλο για έναν προφήτη τού Ισραήλ! Κάποτε όμως συνέβη κάτι ακόμη χειρότερο: Ενώ ήταν καθισμένο στο πλουσιοπάροχο τραπέζι ενός Φαρισαίου, παρουσιάστηκε μια «αμαρτωλή» γυναίκα. Φυσικά το «αμάρτημά» της στρέφεται κατ' εξοχήν εναντίον τού νόμου τής αγνότητας. Ήταν μια πόρνη. Ο Λουκάς διηγείται γι' αυτήν, ότι «Τού έβρεξε τα πόδια με τα δάκρυά της και τα σκούπισε με τα μαλλιά της. Δεν έπαυε να Τού φιλά τα πόδια και να τα αλείφει με μύρο». Σκάνδαλο ασφαλώς για όλους τούς παρευρισκόμενους και για τον οικοδεσπότη, ο οποίος δέχθηκε την αυστηρή παρατήρηση τού θαρραλαίου προσκεκλημένου του, ενώ έφευγε η γυναίκα στην οποία ο Ιησούς συγχώρεσε με αγάπη τις αμαρτίες: «Η πίστη σου σε έσωσε. Πήγαινε εν ειρήνη».

Φίλες και Φίλοι, είναι ολοκληρωτική η μεταμόρφωση, που με αγάπη τεχνουργεί ο Μέγας Τεχνουργός, ο Κύριος Ιησούς επάνω μας! Σήμερα, οι πιο πολλοί από μας απεργαζόμαστε τις καθ' ωφέλειαν υλικήν και εν πολλοίς ψυχοφθόραν, μεταμορφώσεις μας. Οι οποίες δεν είναι τίποτα άλλο παρά προσωπεία και μάσκες, έτσι που ο ένας κοροϊδεύει τον άλλο... Αντίθετα ο Μέγας Τεχνουργός, ο Κύριος, μιλά με παρρησία, με γνησιότητα, με ειλικρίνεια.

Σήμερα, αύριο, μεθαύριο, αυτές τις άγιες μέρες, που στο κέντρο τής εκκλησιαστικής και λειτουργικής μας ζωής, βρίσκεται η Θεοτόκος, μήπως πρέπει να ψηλαφήσουμε την Θεομητορική της αγκαλιά; Μήπως μέσ' από την Παναγιά πρέπει να ανιχνεύσουμε το αίνιγμα Ιησούς; Μήπως μέσα από το μυστήριο τής Κοίμησης τής Θεοτόκου, να προβληματισθούμε σοβαρά ως προς την προϋπόθεση για την ολοκληρωτική σωτηρία μας και τον επαναπροσδιορισμό μας προς άλλη κατεύθυνση; Πέρα από ανθρώπινες ιδεολογίες, αλλά με βάση τη συμπεριφορά μας... Ουσιαστική πράξη αυτή καθεαυτή, ως επαναστατικό φαινόμενο ενάντια στη χαμοζωή που έχουμε εγκαταστήσει και νομίζουμε ότι είναι και προορισμός μας.

Ας τρέξουμε, τέλος, με σεμνότητα, ταπείνωση (όχι ταπεινολογία), γιατί όχι κάποια σαλλότητα - που αυτή κι αν είναι επαναστατική πράξη-, στην Παναγιά, την γλυκύτετη μάνα μας και μη φοβηθούμε την religio τής Ορθοδοξίας. Γιατί η Ορθοδοξία είναι το κατ' εξοχήν μέρος τής ελευθερίας. Και κάτι ακόμη: Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ τού να γνωρίζεις τον Θεό, από το να Τον αγαπάς! Καλή Παναγιά Φίλες και Φίλοι, μέσα σε λεύτερο πανηγύρι, όπου οι νταγερέδες θα

κουδουνάν κι οι λεύτεροι επίσης χοροί θα οδηγούν τα βήματα και τις ψυχές μας προς την αλληλοκατανόηση, τον αλληλοσεβασμό, την αγάπη, έτσι που μετά από 100 - 150 χρόνια θα λένε για εμάς ότι παραδώσαμε ένα ήθος και μια στάση ζωής σερβιρισμένα σε σκεύη πολύτιμα, αγιοκαταταγμένα σαν σε ιερή προσκομιδή!

Κατά γην και κατά θάλασσαν, παντού ας έχουμε σκέπη την Υπεραγία Θεοτόκο. Μάς περιμένει η μητρική της αγκαλιά, που είναι τελικά η ίδια εκείνη αγκαλιά τού Αβραάμ! Αμήν...!